

Abstrakt

Cílem bakalářské práce je popsat vnitrotextové vlastnosti zjednodušených textů v nizozemštině (eenvoudige taal) a srovnat je se zjednodušenými texty jak v němčině (Leichte Sprache), tak v češtině (jednoduchá čeština). Teoretická část se zaměřuje na jazykovou politiku, historii i pravidla jednoduchého jazyka, jeho legislativní ukotvení v jednotlivých jazykových oblastech a na možnosti zkoumání srozumitelnosti textů. Empirická část je založena na analýze dílčích korpusů sestavených z textů oficiální komunikace pandemických opatření nizozemské a německé státní správy občanům a jejich překladu do zjednodušené podoby a textů dostupných na stejné téma ve zjednodušené češtině. Výsledky výzkumu ukazují, že komunikace nizozemské státní správy je srozumitelná ve standardní i zjednodušené formě, eenvoudige taal dodržuje pravidla jednoduchého jazyka. Německé texty jsou naopak i ve zjednodušené formě příliš složité. Texty v jednoduché češtině jsou podle testů čitelnosti nejsrozumitelnější. Praktické poznatky tak dokládají, že z hlediska srozumitelnosti, lexikální bohatosti, morfologické a syntaktické struktury komunikace v jednoduchém jazyce v nizozemsko- a českojazyčné oblasti splňuje předpoklady pro to být komunikací funkční. Zjištění z představených analýz mohou být užitečná pro budoucí, systematictější tvorbu textů v jednoduché češtině.

Klíčová slova

jednoduchý jazyk, eenvoudige taal, Leichte Sprache, jazyková politika, srozumitelnost, stylometrie